

О. М. Колянчук

Палій-Неїло Борис Васильович

ПАЛІЙ-НЕЇЛО Борис Васильович (10. 01. 1878, с. Неїлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. — 05. 02. 1956, м. Детройт, шт. Мічиган, США) — військовик, іконописець. Генерал-хорунжий Армії УНР. Закінчив Полтавський Петровський кадетський корпус (1891), Олександрівське військове училище (Москва, 1897), Миколаївську академію Генштабу в Санкт-Петербурзі, де також слухав лекції в Академії мистецтв. Служив у артилерійських частинах. Учасник російсько-японської 1904—05 і 1-ї світової воєн. Делегат 1-го (травень 1917) і 2-го (червень 1917) Всеукраїнських військових з'їздів. Від грудня 1917 — комендант військ Полтавщини та начальник залоги Полтави; від березня 1918 — помічник Головного інспектора артилерії (Київ), займався організацією артилерії у 8-ми корпусах Армії УНР; за гетьмана *П. Скоропадського* — помічник командувача військами у Києві, помічник генерального писаря і начальник генеральної канцелярії Українського козацтва. Підтримав Директорію УНР, 22 січня 1919 був головним організатором військового параду на Софійській площі в Києві з нагоди проголошення [Акта злуки УНР і ЗУНР](#). Відтоді — на командних посадах в Армії УНР, брав участь у боях із більшовиками та денікінцями. Від липня 1920 — генерал для особливих доручень при Головному отамані [С. Петлюрі](#). Після інтернування Армії УНР у Польщі мешкав у таборах в Пікуличах і Ланцуті, викладав у Спільній юнацькій школі. Від 1924 — у м. Перемишль, де створив і 1927—31 очолював відділ Українського центрального комітету, заснував Київську художньо-живописну майстерню «Відродження», матеріально допоміг побудувати приміщення Бурси імені С. Петлюри для учнів Перемишльської української гімназії (1936). Водночас займався церковним малярством, писав пейзажі Степової України. Під час 2-ї світової війни 1944 виїхав до Німеччини, звідти — до США. Мешкав у Детройті, брав активну участь у діяльності

українських емігрантських організацій. Розписав 39 греко-католицьких церков, для яких створив 17 іконостасів.

Державний архів

Держ. арх. Полтав. обл. Ф. 80, оп. 1, спр. 598.

Рекомендована література

1. Шкурат П. Участь придніпрянців у культурно-суспільному житті Перемишля // Перемишль — західний бастион України. Нью Йорк; Філадельфія, 1961;
2. Колянчук О. Генерал хор. Борис Палій-Неїло — керівник іконописної майстерні «Відродження» у Перемишлі // Перемиські дзвони. 2001. № 1;
3. Стех. Я. Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини ХІХ—ХХ століть. Л., 2006;
4. A. Kolańczuk. Ukraińscy generałowie w Polsce. Emigranci polityczni: Słownik biograficzny. Przemyśl, 2009.

Бібліографічний опис:

Палій-Неїло Борис Васильович / О. М. Колянчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879647>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).